

قرآن در نظر اروپائیان

چندی پیش یکی از دوستان کتابی انگلیسی بنام *Charm of Islam*

(جدا بیت اسلام) بمن داد تا آنرا مطالعه کرده و قسمتهای بر جسته اش را انتخاب و ترجمه کنم . این کتاب که چاپ دوم آن در سال ۱۹۶۰ در بیست و پنج هزار نسخه چاپ شده ، درنه بخش تنظیم شده است که اینک ترجمه فصل چهارم آن از نظر خوانندگان محترم میگذرد . در این فصل از بیش از بیست کتاب مختلف که بزبانهای فرانسه و انگلیسی درباره فرآن اظهار نظر کرده اند ، قسمتهای را نقل میکنند و ما برای آنکه تاحدی با تأثیر و نفوذ قرآن در بین سایر ملل آشناسویم عین آن را ترجمه کرده ، و در ذیل هر قسمت ترجمه نام کتاب را نقل میکنیم .. باشد که هفیدافتد .

محمد جواد باهنر

* * *

ف. ف. اربونت میگوید : F.F. Arbnthnot

« از نقطه نظر ادبی ، قرآن بعنوان نمونه فصیحترین عربی که در سبکی بین نثر و شعر درآمده است ، ملاحظه میشود . تعجب در این است : با آنکه قرآن از نظر لغات و طرز گرامری

و جمله بندی عیناً طبق فواعد ستوری عربی است، با وجود این، تمام همتیکه دیگران بخرج داده اند که بظرافت و بلاغت قرآن چیزی بنویسنند تا کنون موفق نشده اند »

« علاوه از جهت فوق آخرین و کاملترین متن قرآن در بین بیست سال پس از مرگ پیغمبر (۶۳۲ م) تدوین شده است و عیناً همان متن تا کنون باقی مانده است. بدون آنکه هیچگونه تحریف و تصرفی از طرف هواداران قرآن یا مترجمین و مفسرین در آن بعمل آمده باشد متأسفانه چنین ادعائی در باره هیچیک از کتب عهد قدیم و جدید نمیتوان کرده.

« بنیان بیبهاو قرآن» لندن ۱۸۸۵ ص ۵

* * *

اج اربی A.J.ARBER میگوید:

درباره خود قرآن قضاوت نمی کنیم، بلکه در باره ترجمه‌های زیاد و نارسائی که بعنوان ترجمه‌های خوب و صحیح تهیه شده است میگوئیم: ترجمه بدبهیچوجه نمیتواند بطور کامل، معنی را بفهماند قرآن از از نظر مترجمین انگلیسی زبانش خوش بخت است، چون «سل» و «پالمر» نویسنندگان باذوقی بودند، اشتباه در ترجمه باندازه اشتباه در سبک خواندن ترجمه‌ها نیست، اساس گرفتاری آن استکه بطور کلی، خوانندگان معمولی - و حتی در این مورد خوانندگان غیر معمولی نیز - کاملاً رهنماً نشده اند که قرآن را چگونه بخوانند. در ابتداء، یک نفر غربی که میخواهد قرآن را بخواند، باید از این ادعاه که قرآن کم و بیش نظیر تورات است، دست بردارد.

وقتیکه خواننده در اولین نظر تصادفی بسراغ اسمی : آدم- ابراهیم - موسی - داود - سلیمان - یوسف و یعقوب میرود ، طبیعی است که قرآن را کاملاً نمیفهمد .

وی با این تأثیرات آنی گمراه میشود ، خواننده از اینکه سعی دارد ، فوراً مطالب زیادی بفهمد ، اشتباه خطرناکی میکند . وی هر- جای قرآن را که دوست داشت بازمیکند ، مثلاً اول یک سوره را ، وی ابتدا نفهمیده ، از اینکه ترتیب ابواب و آیات بنظرش آشنا می‌آید آرامش پیدا میکند؛ اولین سوره را تمام میکند و بچند سوره‌دیگر هم آدامه می‌دهد ، واز تبدیل و تغییر سریع موضوع که بنظر غیر منطقی می‌آید پریشان میشود ، و از طرفی از تکرار بیان مطالب و دستور العمل هاخته میشود ، چهوی سادگی و روانی کتاب پادشاهان و سموئیل و فصاحت زبور او دو اشعار را از دست داده و در عین حال نتوانسته است اسرار عالی قرآن را کشف کند ، او قرآن را با آنچه از کوه کی بوی آموخته‌اند مقایسه میکند و حاضر است با کار لیل - در عقیده‌ای که در بارهٔ قرآن داشته است - موافق است کند .

قرآن، مانند سبک شعری. که از جهاتی شبیه آن است - بهترین نمونهٔ خلاصه گوئی است ، ولی این خلاصه احتیاج به فکر و دقت دارد ، تا کم کم خواننده با این ادعای قرآن که کتب مقدس سابق را تصدیق میکند ، آشنا شود وی ملاحظه میکند که قرآن مطالب کتب مقدس را دارد و علاوه بر این مطالب و داستانهای دیگری هم زیاد کرده است خواننده، قدم بقدم نیروهای کامل رسالت را کشف میکند و هنگامی که بمنابع و قانون گزاری قرآن میرسد ، بهتر میتواند مطالب را

درک کند.

هم اکنون که وی خوانندۀ محقق و رزیده ای است و با اصرار و صمیمیت هر چه زیادتر میخواهد قرآن را آنطور که هست بشناسد، تازه نمی تواند لذتی را که یک نفر مرد معتقد از قرآن می برد، قبول کند.

چهوی با دو مانع از این لذت محروم است: صفحه چاپ شده که در پیش اوست و اصطلاحات خارجی قرآن از آن نظر، اصطلاح خارجی است که بصورت عربی و حی شده است و جنبه مهیج و دل انگیز بودن قرآن اصلی تقریباً بطور کلی در ترجمه ها - هر چند هم ماهرانه باشد - از بین میرود.

وقتی بناید در آن شرائط از قرآن قدر شناسی کنیم، دیگر ناراحتی از تکرار مطالب و کمیج و پریشان شدن از فشرده بودن مطالب بحساب قرآن گذارده نمیشود.

حقیقت باتذکرات مکرر تیغه نمیشود؛ در هر تکرار باید از جهات حساس و مناسب آن استفاده کرد هر جا حقیقت آمد؛ دیگر بهیچوجه مسئله غیر منطقی بودن، یا قابل فهم نبودن مطرح نیست. «قرآن مقدس» - «قدمه» و «مخبات» . چاپ لندن - ۱۹۵۴ -

ص ۱۷ و ۲۵ - ۴۷

* * *

بساتاکو مر بو س میگوید:

... بنا بر این هیچگونه فرصتی برای جعل و دخل و تصرف مسلمانان و هواداران؛ در قرآن باقی نمیماند. و همین موضوع قرآن را تقریباً

از تمام آثار مهم مذهبی تاریخ باستان امتیاز داده است.
خیلی بعید است که توanstه باشد، شخص درس نخوانده ؓی
بهترین کتاب زبان عرب را خود انشاء کند.
«آئین محمدی» کلکته ۱۹۳۱- ص ۴

* * *

پول کاز انووا مینویسد.

هر گاه از محمد علیه السلام معجزه ؓی میخواستند که دلیل صحبت ادعایش
باشد، وی قسمتی از قرآن را عرضه میداشت و جلال و شکوه
بی نظیرش شاهد آن بود که ریشه و منشا الهی و ملکوتی دارد
و در حقیقت، حتی برای آنها که مسلمان نیستند، هیچ چیز عجیبتر
از زبان قرآن نیست که با بیان بس رسا وطنین دل اذگیز و گوش
نوازش، مردم آن روز را که بسیار علاقه مند بفصاحت بودند، مجنوب
و شیفته کرده و وادار به حسین میتمود.
و سعی سیلابها وطنطنه آهنگ و سجع و فافیه عجیبیش بیشتر
اوقات بسیاری از هخالفین و مشرکین را منقلب میکرد.

* * *

جان ویلیام در پر G.w.Draper میگوید:

قرآن تذکرات عالی اخلاقی و دستورات زیادی دارد سبک انشاء
قرآن بطوری تنظیم شده است، که ما به هیچ صفحه ای مراجعه نمیکنیم
جز آنکه عالیترین چیزی را که همه کس بایستی پسندیده و تصدیق
کند، در آن خواهیم یافت، این بنیاد مخصوص که بصورت تکه های

کوتاه کوتاه است، مطالب، شعارها و قوانینی را بما هیاً موزده که بخودی خود کامل بوده و برای عموم مردم در تمام حوادث و احتیاجات زندگی مناسب و قابل استفاده است.

«تاریخ ترقی فکر اروپا» آندن ۱۸۷۵ ص ۳۴۳-۳۴۴

* * *

هاری گلای لرد درهن میگوید:

قرآن وحی پروردگار است که بصورت لفظی، توسط جبرئیل بر حضرت محمد (ص) نازل شده است.

قرآن معجزه دائمی است که گواه خود وهم گواه محمد، پیغمبر خدا میباشد. نحوه اعجازش تا اندازه‌ای بسیک انشاء قرآن بستگی دارد. آنچنان کامل و تمام است که همچیچ جن و انسی نمیتواند یک قسمت بیاورد که با بخش مختصری از قرآن قابل مقایسه باشد، حتی کمی از تعلیمات پایدار قرآن: پیشگوییهایی که در باره آینده کرده است، اطلاعات درست و شگفت انگیزی که دارد، آنچنان است که حضرت محمد که استادی ندیده است، بهیچوجه نمیتواند، از پیش خود آنها را فراهم ساخته و انشاء کند.

«بسوی شناسانی اسلام» نیویورک ۱۹۴۸ ص ۳

ھ. ا. ر. گیب (H. A. R. Gibb) مینویسد: اگر قران انشاء

خود پیغمبر بود، سایر مردم هم نمیتوانستند رقابت کنند؛ بگذارده آیه نظیر قرآن بیاورند. اگر نتوانستند (وروشن است که نمیتوانند) اجازه بدھید، آن را بعنوان معجزه مستدل و برجسته‌ای پذیرند

«آئین محمدی» آندن ۱۹۵۳ ص ۴۴

* * *

هر تویگ هیر چفلدمیگوید:

از اینکه قرآن را سرچشمه علوم میبایم، نباید تعجب کنیم.
تمام موضوعاتیکه مربوط به آسمانها، زمین، زندگی انسان، تجارت
و انواع گوناگون معاملات است، در سطح عالی قرار گرفته و ماهرانه
است

بدینظریق قرآن عهده دار بحثهای بزرگی است، و توسعه شگفت
انگیز جهان اسلام در تمام شعب علوم، غیر مسقیم مدیون آن است.
و آن نه تنها عرب را بدانش تشویق کرده بلکه فلاسفه یهود را نیز
و ادار و ترغیب کرده، که مسائل مذهبی و معاوراه الطبیعه را بروش عربها
تعقیب کنند. آخر الامر اسکولاستیک (علم کلام مسیحی) آنچنان با
عرفان اسلامی پرورش یافته و ترقی کرده که احتیاج به بحث زیاد
تری نداشت.

جنب وجوش علمی و عقلانی که درین دستجات مسلمین آغاز
شد، تنها مستند با فکار مربوط بالهیات نبود، و قوف بر نوشههای
فلسفی، ریاضی، نجومی و طبی یونان منجر به تعقیب اینکونه مطالعات
گردید.

در الهامات قرآنی که برای مردم بیان شده است، محمد (ص)
کرا آت توجه مردم را به جنبش آسمانی و توجه معنوی اشخاص جلب
میکرده، همانطور که قسمت دیگری از آیات الهی آنرا به خدمت
و کمک کردن بمردم - البته نه تاسی حدبندگی و عبادت - و ادار میکند

مردم مسلمان از هر نژادی که بودند با موقوفیت عجیبی به تحقیق و بحث علمی پرداختند، بررسی علم نجوم نشان میدهند، که مسلمین فرنها نگهداران این علم بودند. حتی هم اکنون نیز بسیاری از اسامی عربی ستاره‌ها و اصطلاحات فنی در بین ما بکار میرود. منجمان قرون وسطای اروپا شاگردان عربها بودند.

بهمن ترتیب، قرآن تحولی در مطالعات طبی ایجاد کرده و دستور بررسی عالم طبیعت را، بطور کلی، داد.

«تحقیقات جدید درباره انشاء و تفسیر قرآن» لندن ۱۹۰۳ ص ۹

* * *

رو. ج. هارگو اوت مینویسد:

قرآن، بطور مسلم در بین کتب بزرگ آسمانی جهان، مقام ارجمندی دارد. گرچه جدید ترین تحولات بوجود آورنده تاریخ؛ با این کلاس ادبیات مربوط است، هیچ اثری شگفت انگیزتر از ایجاد توده‌های بزرگ انسانی؛ نداشته است. قرآن سبک جدید تفکر انسانی و اخلاق نوین را بوجود آورده است.

«دره هرفی قرآن» لندن ۱۹۱۸

* * *

سر ولیام هویر میگوید:

قرآن شاهکار اسلام است، دامنهٔ تسلطش بر تمام مطالب مذهبی گسترده شده است، علم و اخلاق بطور مساوی همانطور که در مطالب مذهبی است - در آن جمع میباشد. قرآن عالی است و با کمال دقت آنچنان طرح ریزی شده که سؤال بر دار نیست (کامل و

روشن است) ...

«زندگی محمد» لندن ۱۹۰۴ - فصل قرآن عن ۷

ادواره هفتیت میگوید :

تمام آنها که با قرآن در زبان عربی آشنا هستند ؛ درستودن لطافت وزیبائی این کتاب مذهبی اتفاق دارند. طرح عالی قرآن آنچنان بلند و باشکوه است ، که هیچ ترجمه‌ئی به هیچ زبان اروپائی نمیتواند حق آن را ادا کند.

«ترجمه فرانسه قرآن» پاریس ۱۹۲۹ «هرفی» ص ۵۴

جیمز ۱. هیپجز :

قرآن محتملاً بیش از همه کتابهای دنیا خواننده دارد ؛ مطمئناً بیش از همه کتابهای حفظ میشود ، و ممکن است از همه کتابهای در زندگی روزمره پیروانش بیشتر تأثیر و نفوذ داشته باشد ؛ قرآن مثل انجیل نیست ، بلکه در سبک قابل ستایشی نوشته شده است ، نه شعر است و نه نثر معمولی ، هنوز آن قابلیت را دارد که شنووندگان را بلذت وجود ایمان بر انگیزاند.

قرآن در بین سالهای ۶۱۵ و ۶۳۲ در شهرهای مکه و مدینه بحضور تمدن وحی شد ؛ نویسنده گان فدا کار و صمیمی آنرا روی صفحات کاغذ پوست درختان و استخوانهای سفیدشانه حیوانات یادداشت کردند . او لین الہامات افکار مردم را متوجه توحید میکرده ، یک خدا بیشتر نیست ، خدای رحیم ، مهربان . او الله است که خالق و صانع

و مصادر است . هرچه در زمین و آسمان است مظہر جلال اویند . او توانا و دانا است .

این پیام بود که بترا را از بین بردا و بمردم الهام کرد که در زندگی خود و ملل دیگر انقلابی ایجاد کنند . در سالهای بعد ، وقتیکه اسلام نفوذ فراوانی در تمام مناطق عرب پیدا کرد و احتیاج بنیروی زیادی داشت ، برای ایجاد سازمان اجتماعی ، قوانین و آئین و مسائل لازم فروفرستاده شد

قرآن در بحثهای که در باره یکزنده‌گی خوب میکند، بخوبی سطح مطالبرا پائین آورده است (روشن‌وبی تکلیف صحبت میکند) ... (نویسنده در اینجا بعنوان نمونه موضوع قرض را که باید بانوشه و دو شاهد محکم کرد از قرآن نقل میکند) .
 «اسلام مذکوبیک درست شناخته نشده » نقل از رسدر زدایجت
 ماه ۱۹۶۵ ۴۰۵

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتو جامع علوم انسانی

